
Ευάγγελος Αβέρωφ - Τσοίτσας

Προς

Πτέρραρχο ε.α.

Κων/νο Δαβάκη

Αθήνα 23 Απριλίου 1986

Φίλε κύριε Δαβάκη

Μελετώντας μέρος του Αρχείου, του κυρίου Νικολάου Δρακουλάκου (Γραφείο Τύπου Προέδρου κ. Κων/νου Καραμανλή), που είχε την καλοσύνη να μου αποστείλει, μόλις του ζήτησα ορισμένα ιστορικά και χρήσιμα για μένα στοιχεία, διαπίστωσα την εθνική προσφορά και πολεμική σας δράση κατά τους πολέμους του 1940, της Μέσης Ανατολής και του Συμμοριτοπόλεμου.

Τα ανωτέρω στοιχεία συμπίπτουν με τις μαγνητοφωνημένες αφηγήσεις των Πτεράρχων Εμμανουήλ Κελαϊδής και Επαμεινώνδα Πλούμπη που ευρίσκονται στο Αρχείο μου.

Εκείνο όμως που ελικρινά με εντυπωσίασε, ήταν η ηρωική σας προσπάθεια για την όλη οργάνωση και προγραμματισμό της λεπτής αυτής Επιχείρησης διάσωσης και διαφυγής, των πέντε Αεροσκαφών ANSON, των πληρωμάτων και επιβατών αξιωματικών και υπαξιωματικών στις 23 Απριλίου του 1941, ενώ συνεχείς εχθρικοί βομβαρδισμοί έπλητταν την Αττική και ιδιαίτερα τα αεροδρόμια και τα λιμάνια της.

Ερωτηματικά δημιουργούνται αγαπητέ κύριε Δαβάκη, για τον Διοικητή της Μοίρας που άφησε όλο το βάρος της Επιχείρησης σ' ένα νεαρό τότε αξιωματικό, τον Αξιωματικό Επιχειρήσεων και Διοικητή Σμήνους της Μοίρας του, δηλαδή σε σας, ενώ ο ίδιος, εκ του ασφαλούς, διέφυγε με το πρώτο αεροσκάφος ANSON ως απλός Επιβάτης!

Ο ιστορικός του μέλλοντος θα πρέπει να ασχοληθεί με αυτό το περίεργο φαινόμενο που συνέβη στην 13η Μοίρα κατά την κρίσιμη εκείνη στιγμή για την Πατρίδα.

Με την ευκαιρία της 45ης Επετείου από την διάσωση των Ελληνικών αεροσκαφών και την επανασυγκρότηση της 13ης Μοίρας Ναυτικής Συνεργασίας στη Μέση Ανατολή, θεωρώ υποχρέωσή μου να σας εκφράσω το θαυμασμό και τα θερμά μου συγχαρητήρια. Λύπη όμως μου προξενεί η παράληψή μου να σας τιμήσω κατά την διάρκεια της Υπουργίας μου, εκδηλώνοντας και έμπρακτα την ευγνωμοσύνη της Πολιτείας. Θα

αποτελούσε για μένα μεγάλη προσωπική τιμή. Γι' αυτό έστω και αυτή την ώρα, επιθυμώ, να εκφράσω δημόσια τα αισθήματα ευγνωμοσύνης και τιμής προς εσάς, καθ' ότι με την όλη σας ιστορία, αποδείξατε ότι είσθε ένας από εκείνους που συνετέλεσαν τα μέγιστα εις την Ελευθερία της Πατρίδας μας και που δημιούργησαν για την άμυνα της Χώρας μας, μία από τις καλύτερες Αεροπορίες του κόσμου.

Θα χαρώ να συναντηθούμε για να τα πούμε από κοντά

Με φιλικά αισθήματα
Ευάγγελος Αβέρωφ - Τσιτσάς

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΣΙΤΣΑΣ

Προς
Πέτροχο ε.α.
Κωνίνο Δαβάκη

Αθήνα, 23 Απριλίου 1986

Φίλη μου Δαβάκη,

Μελετώντας μέρος του Αρχείου, του κυρίου Νικολάου Δρακουλάκου, (Γραφείο Τύπου Προέδρου κ. Κωνίνου Καραμανλή), που είχε την καλοσύνη να μου αποστείλει, μόλις του ζήτησα ορισμένα ιστορικά και χρήσιμα για μένα στοιχεία, διαπίστωσα την εθνική προσφορά και πολεμική σας δράση κατά τους πολέμους του 1940, της Μέσης Ανατολής και του Συμμοριτοπόλεμου.

Τα ανωτέρω στοιχεία συμπίπτουν με τις μαγνητοφωνημένες αφηγήσεις των Πτεράρχων Εμμανουήλ Κελάϊδη και Επαμεινώνδα Πλούμη που ευρίσκονται στο Αρχείο μου.

Εκείνο όμως που εύκαιρνα με εντυπωσίασε, ήταν η ηρωική σας προσπάθεια για την όλη οργάνωση και προγραμματισμό της λεπτής αυτής Επιχείρησης διάσωσης και διαφυγής, των πέντε Αεροσκαφών ANSON, των πληρωμάτων και εκπιεστών αξιωματικών και υποζυμιατικών στις 23 Απριλίου του 1941, ενώ συνεχώς εχθρικοί βομβαρδισμοί έληθταν την Αττική και ιδιαίτερα τα αεροδρόμια και τα λιμάνια της.

Ερωτηματικά δημιουργούνται αγαπητέ κύριε Δαβάκη, για τον Διοικητή της Μοίρας που άφησε όλο το βάρος της Επιχείρησης σ' ένα νεαρό τότε Αξιωματικό, τον Αξιωματικό Επιχειρήσεων και Διοικητή Σμήνους της Μοίρας του, δηλαδή σε σός, ενώ ο ίδιος, εκ του ασφαλούς, διέφυγε με το πρώτο Αεροσκάφος ANSON ως ακλόδ. Επιβάτης!

Ο ιστορικός του μέλλοντος θα πρέπει να ασχοληθεί με αυτό το περίεργο φαινόμενο που συνέβη στη 13^η Μοίρα κατά την κρίσιμη εκείνη στιγμή για την Πατρίδα

Με την ευκαιρία της 45^{ης} Επετείου από τη διάσωση των Ελληνικών αεροσκαφών και την επανασυγκρότηση της 13^{ης} Μοίρας Ναυτικής Συνεργασίας στη Μέση Ανατολή, θελω να υποχρεώσω μου να σας εκφράσω το θαυμασμό και τα θερμά μου συγχαρητήρια. Αύτη όμως μου προζενεί η παράληψή μου να σας τιμήσω κατά την διάρκεια της Υπουργίας μου εκδηλώνοντας και έμπρακτα την ευγνωμοσύνη της Πολιτείας. Θα αποτελούσε για μένα μεγάλη προσωπική τιμή. Γι' αυτό έστω και αυτή την ώρα, επιθυμώ, να εκφράσω δημόσια τα αισθήματα ευγνωμοσύνης και τιμής προς εσάς, καθ' ότι με την όλη σας ιστορία, αποδείξατε ότι είσθε ένας από εκείνους που συνετέλεσαν τα μέγιστα εις την Ελευθερία της Πατρίδας μας και που δημιούργησαν για την άμυνα της Χώρας μας, μία από τις καλύτερες Αεροπορίες του κόσμου.

Θα χαρώ να συναντηθούμε για να τα πούμε από κοντά.

Με φιλικά αισθήματα.